

הפסח הזה כולנו חולמים!

חוזרים לירח עם בראשית 2!

לפני שמתחילים

בעבר, אנשי המעמד החברתי הגבוה היו סועדים בתנוחת חצי-שכיבה על מיטות הסבה ייעודיות. כדי להמחיש את חווית החירות בחג הפסח, אוכלים את המצות והיין בהסבה. איך עושים את ההסבה? משעינים את פלג הגוף העליון לתנוחת חצי-שכיבה לצד שמאל. אפשר להישען על מסעד הכיסא, על כרית קטנה או על כל אמצעי אחר לתמיכה. במהלך הסדר אוכלים כמה פעמים מצות ומרור ושותים ארבע כוסות יין.

כמה זה מנה?

מנת מצה = רבע מצת מכונה/ חצי מצת יד

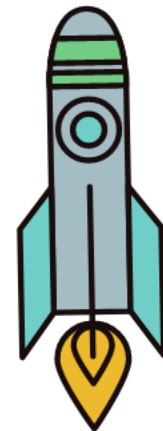
מנת מרור = 17 גרם

כוס יין = 86 מיליליטר

כדאי להכין מראש:

מרור = 2 מנות למשתתף

יין = 4 כוסות למשתתף

לא לשכוח להכין

הגדה לפסח מי מלח

קערה חרוסת

מצות ביצה

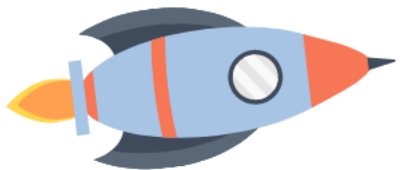
מרור זרוע

יין

כרפס

ספל לנטילת ידיים

שקית לאפיקומן

מתחילים!

נפרדים מהשבת לפני הכול, מוודאים שהחשיך בחוץ ואומרים:
”ברוך המבדיל בין קודש לקודש”.
כך נפרדים לשלום מהשבת ומקבלים את פני החג שנכנס.

מדליקים את נרות החג הנשים והבנות מתכבדות בהדלקת נרות
החג
לשים לב: אסור להצית אש. יש למשוך אש מלהבה שכבר דולקת
מדליקות את הנרות, מכסות את העיניים ומברכות:
בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁל יוֹם טוֹב:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיִינוּ וְקַיְמָנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

פורסים על השולחן מפה ועורכים אותו בצורה מכובדת
וחגיגית. בינתיים לא מגישים את האוכל לשולחן, נגיע לזה
בהמשך.

במרכז השולחן ליד מנחה הסדר מניחים את ה'קערה',
ומסדרים אותה:

בבסיס הקערה יש שלושה תאים. בכל תא מניחים מצה
שלמה אחת, אם אין תאים, אפשר להניח את המצות
ולפרוס ביניהן מפיות. על פני הקערה מניחים את מאכלי
הסדר לפי האיור הבא. את שמות המאכלים תזהו לפי
התפריט שציינו קודם

בוחרים אחד מהמשתתפים רצוי ראש המשפחה שישמש
כמנחה הסדר. הוא יסביר לכל המשתתפים מה צריך
לעשות בכל שלב, יקרא בקול את קטעי ההגדה ויוביל אתכם
בערב מסורת נפלא ומרגש.

קדש

בַּשַּׁבָּת מִתְחִילִין

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בַּחֹל מִתְחִילִין:

סְבָרֵי מְרַנְּנוּ וְרַבָּנוּ וְרַבּוֹתֵי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי
הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם
וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (בַּשַּׁבָּת: שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים
וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתְנוּ (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קִדְּשׁ, זִכָּר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (וְשַׁבָּת)
וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן), בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
הַנִּחְלָתְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקְדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים.

בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת מוֹסִיפִין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחַל,
בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה.

כרפס

טובלים את הכרפס במי מלח, ומברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי
הָאָדָמָה.

אוכלים מהכרפס, ביס קטן ולא יותר.

יחץ

הפסקה מיועדת לקריאה או לביצוע רק על ידי
המנחה. כל השאר מקשיבים ומסתכלים.

שוברים את המצה האמצעית מתוך הקערה לשני
חלקים, ואת החלק הגדול מבין השניים מוציאים
מהקערה ושומרים בשקית (זכרו איפה אתם
מניחים את המצה, כי אוכלים אותה בסוף הסדר).

מברכים ברכה חגיגית על החג (חוץ ממי
שבירכו כבר בהדלקת הנרות):

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיָנוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנוּ הַזֶּה.

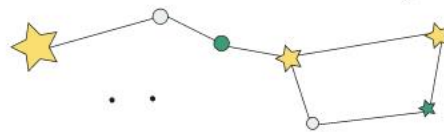
שותים את היין בהסבה לשמאל.

ורחץ

נוטלין את היָדִים וְאִין מְבָרְכִין "על נְטִילַת
יָדִים".

מגיד

הא לחמא עניא

הָא לַחְמָא עֲנִיָּא דִּי אֲכָלוּ אֲבָהֶתְנָא בְּאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכָפִין יִיְתִי וְיִיכַל, כָּל דְּצָרִיךְ יִיְתִי
וְיִפְסַח. הַשְׁתָּא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא עֲבָדִי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוּרִין.

בעברית: זה לחם העוני שאכלו אבותינו
בארץ מצרים. כל הרע ב, יבוא ויאכל; כל
הצריך, יבוא ויעשה את סדר הפסח. השנה
כאן, לשנה הבאה בארץ ישראל. השנה
עבדים, לשנה הבאה בני חורין.

קוראים את ההגדה. זו בעצם המצווה
המרכזית של הלילה הזה: סיפור אירועי
יציאת מצרים לילדים ולבני המשפחה.
הסיפורים שנספר סביב השולחן יעצבו את
זהותם של הילדים, וזו ההזדמנות לחבר
אותם לסיפור היהודי, להיסטוריה המופלאה
ולמורשת העתיקה של עמנו. חלקו לילדים
(ממתקים) כשרים לפסח), ערכו הפעלות
ומשחקים ושתפו אותם בקריאה ובשירה –
הכול כדי לגרות את הסקרנות שלהם
ולהכניס גם אותם לחוויה המעצימה.

ממלאים את כוס היין. הילדים שרים "מה נשתנה", ואחריהם גם המבוגרים:

עבדים

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזְרוּעַ נְטוּיָה. וְאֵלֹהֵינוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ
מִשְׁעֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם. וְאֶפִּילוֹ בְּלָנוּ חֲכָמִים,
בְּלָנוּ נְבוֹנִים, בְּלָנוּ זְקֵנִים, בְּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה, מְצֹוֹה
עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל הַמְרֻבָּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם הָרִי זֶה מְשֻׁבָּח.
מַעֲשֵׂה בְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבֵנֵי בְרַק, וְהָיוּ
מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד שֶׁבָאוּ
תְּלַמִּידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הַגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע
שֶׁל שְׁחֵרִית.

מה נשתנה

הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלֹת.
שֶׁשְׁבָכָל הַלַּיְלֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמֶצֶה, הַלַּיְלָה
הַזֶּה - כָּלוּ מֶצֶה
שֶׁשְׁבָכָל הַלַּיְלֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרֻקוֹת,
- הַלַּיְלָה הַזֶּה מְרוֹר
שֶׁשְׁבָכָל הַלַּיְלֹת אֵין אָנוּ מְטַבִּילִין אֶפִּילוֹ פֶּעַם
אַחַת, - הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים
שֶׁשְׁבָכָל הַלַּיְלֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסֻבִּין, -
הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלוּ מְסֻבִּין

ממשיכים לקרוא את ההגדה. סיפור יציאת
מצרים ממש בקצרה, והחובה לספר עוד
ועוד על הניסים ושרשרת האירועים:

כנגד ארבעה בנים

דבַּרְהָ תוֹרָה. אֶחָד חָכָם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם,
וְאֶחָד שָׂאִינוּ יוֹדֵעַ לִשְׂאוֹל.

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר? מַה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים
וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צָוָה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאֵף אֶתָּה
אָמַר לוֹ בְּהִלְכוֹת הַפְּסִח: אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפְּסִח
אֶפִיקוּמָן.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: הָרִי אָנִי כְּבֹן
שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאמֵר יְצִיאת
מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד שֶׁדָּרָשָׁה בֶּן זוּמָא: שֶׁנֶּאמַר,
לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ, יְמֵי חַיֶּיךָ - הַיָּמִים, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ -
הַלֵּילוֹת. וְחַכְמִים אוֹמְרִים: יְמֵי חַיֶּיךָ - הָעוֹלָם
הַזֶּה, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ - לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא.

חובה על האב להתאים את הסיפור לאופי
ולכישורים של הילדים:

חכם

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים
 והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם? ואף
 אתה אומר לו בלהכות הפסח: אין מפטירין אחר
 הפסח אפיקומן.

תם

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרף אליו: בחזק
 יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

רשע

רשע מה הוא אומר? מה העבדה הזאת לכם?
 לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל
 כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו:
 בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים. לי - ולא
 לו. אילו הייה שם, לא הייה נגאל.

ושאינו יודע לשאול

ושאינו יודע לשאול - את פתח לו, שנאמר:
 והגדת לבנה ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה
 יי לי בצאתי ממצרים.

וְהִגִּדְתָּ לְבִנְךָ - יְכוּל מְרַאשׁ חֲדָשׁ, תִּלְמֹד לֹמֵר
בַּיּוֹם הַהוּא, אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוּל מִבְּעוֹד יוֹם,
תִּלְמֹד לֹמֵר בְּעֵבוֹר זֶה - בְּעֵבוֹר זֶה לֹא אָמַרְתִּי
אֶלָּא בְּשָׁעָה שֵׁשׁ מִצָּה וּמְרוֹר מְנַחִים לְפָנֶיךָ.

תולדות עם ישראל, הירידה למצרים
וההבטחה האלוקית לגאולה:

מתחילה

עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשָׁיו קִרְבָּנוּ הַמָּקוֹם
לְעִבְדָּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֵבֶר הִנָּהּ יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם,
תָּרַח אָבִי אַבְרָהָם וְאָבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים.
וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הִנָּהּ וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ
בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבֶּה אֶת זִרְעוֹ וְאָתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק,
וְאָתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו. וְאָתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר
שְׁעִיר לְרִשְׁתָּהוּ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֶּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר
לְאַבְרָם, יָדַע תִּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זִרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,
וְעֲבָדוּם וְעֲנֹו אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי
אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרָי כֹּן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל.

והיא שעמדה

לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ! שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלֶּא שְׁבִכָּל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.

צֵא וְלִמַּד מֵהַ בְּקִשׁ לְבֵן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב
אָבִינוּ. שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֶלֶּא עַל הַזְּכָרִים וְלָבֵן בְּקִשׁ
לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר: אֲרָמִי אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד
מִצְרַיִמָּה וַיִּגָּר שָׁם בְּמִתֵּי מֶעֶט, וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל,
עָצוּם וָרֹב.

מצטטים פסוקים מהתורה המתארים את העבדות
במצרים, המכות שהקדוש ברוך הוא היכה בהן
את המצרים ורגעי השיא של השחרור ממצרים,
ומפרשים אותם לפי דברי חז"ל:

וירד מצרימה

- אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר.

וַיִּגָּר שָׁם - מְלַמֵּד שְׁלֹא יֵרֶד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ
בְּמִצְרַיִם אֶלֶּא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרַעֲה,
לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי
כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. וְעַתָּה יָשׁוּבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ
גִּשְׁן.

בְּמִתֵּי מֶעֶט - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נַפְשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ
מִצְרַיִמָּה, וְעַתָּה שָׂמְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב.
וַיְהִי שָׁם לְגוֹי - מְלַמֵּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם.
גָּדוֹל, עָצוּם - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם.

וְרַב - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְבָּה כְּצִמְח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיף,
וּתְרַבִּי וּתְגַדְלִי וּתְבֹאֵי בְעַדֵי עַדְיִים, שְׂדִים נִכְנוּ וּשְׁעָרָךְ
צִמַּח, וְאֵת עֵרֶם וְעֵרְיָה. וְאֶעְבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסְסֵת
בְּדַמְיֶךָ, וְאִמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי, וְאִמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי.

וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה.

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: הָבָה נִתְחַכְמָה
לּוֹ פֶן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא
עַל שְׁנֵאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ, וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.
וַיַּעֲנוּנוּ - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלֵינוּ שְׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עַנּוּנוּ בְּסִבְלָתָם. וַיְבִן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה. אֵת
פְּתָם וְאֵת רַעֲמֵסֵס.

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם
אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָךְ.
וַנִּצְעַק אֵל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יְיָ אֵת קִלְנוּ, וַיִּרְא אֵת
עֲנֵינוּ וְאֵת עֲמַלְנוּ וְאֵת לַחֲצֵנוּ.

וַנִּצְעַק אֵל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים
הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיִּאָּנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.
וַיִּשְׁמַע יְיָ אֵת קִלְנוּ - כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֵת
נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֵת בְּרִיתוֹ אֵת אַבְרָהָם, אֵת יִצְחָק
וְאֵת יַעֲקֹב.
וַיִּרְא אֵת עֲנֵינוּ - זוֹ פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אָרֶץ, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּרְא
אֱלֹהִים אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים.

וְאֵת עֲמַלְנוּ - אֱלוֹ הַבְּנִים. כִּמָּה שִׁנְאַמֵּר: כָּל הַבֵּן
הַיְלֹוד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תִּחְיִיוּ.

וְאֵת לַחֲצֵנוּ - זֶה הַדְּחַק, כִּמָּה שִׁנְאַמֵּר: וְגַם רְאִיתִי
אֵת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֲתָם.

וַיּוֹצֵאנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה, וּבְמָרָא
גָּדֹל, וּבְאֲתוֹת וּבְמִפְתִּים.

וַיּוֹצֵאנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי
שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּכַבּוֹדוֹ וּבְעֶצְמוֹ, שִׁנְאַמֵּר: וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יְיָ;
וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ,
וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף, וּבְכָל
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ, אֲנִי יְיָ
- אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד חֲזָקָה - זֶה הַדְּבָר, כִּמָּה שִׁנְאַמֵּר: הִנֵּה יַד יְיָ הוֹיָה
בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בַּסּוּסִים, בַּחֲמֹרִים, בַּגְּמָלִים, בַּבְּקָר
וּבַצֹּאן, דָּבָר כְּבֵד מְאֹד.

וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה - זֶה הַחֶרֶב, כִּמָּה שִׁנְאַמֵּר: וְחִרְבוּ שְׁלוֹפָה
בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמָרָא גָּדֹל - זֶה גְלוֹי שְׁכִינָה, כִּמָּה שִׁנְאַמֵּר: אוֹ הַנְּסָה
אֱלֹהִים לָבֵא לָקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמִסַּת בְּאֲתַת
וּבְמוֹפְתִים, וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה,
וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים, כָּכֵל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.

וּבְאֲתוֹת - זֶה הַמַּטָּה, כִּמָּה שִׁנְאַמֵּר:

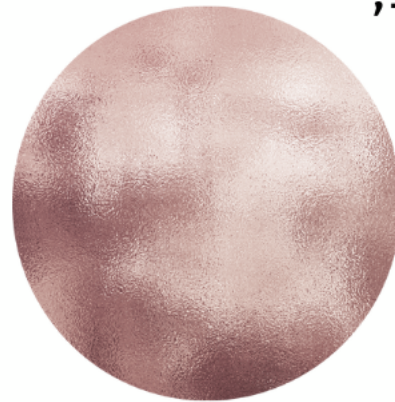
וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בוֹ אֵת הָאֲתַת.

תוך כדי קריאת הפסוק, שופכים מעט יין
מהכוס לתוך קערה/צלחת סדוקה:

וּבְמִפְתִּים - זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים
בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ, דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עָשׂוּ.
דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה - שְׂפִימִים, וּבְזֶרַע נְטוּיָה -
שְׂפִימִים, וּבְמָרָא גָדֹל - שְׂפִימִים, וּבְאֵתוֹת - שְׂפִימִים,
וּבְמִפְתִּים - שְׂפִימִים. אֱלוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְצָרִים בְּמִצְרַיִם, וְאֵלֹהֵינוּ:

גם כאן, תוך כדי קריאת עשר המכות,
שופכים מעט מהיין:

דם

שחין

צפרדע

ברד

כנים

ארבה

ערוב

חשך

דבר

מכת בכורות

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִמָּנִים:

וְשׁוֹב שׁוֹפְכִים טִיפָה:

דצ"ך. עד"ש. באח"ב

ממלאים בחזרה את הכוס, וממשיכים לספר

על המכות שחטפו המצרים:

רַבִּי יוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר: מִנֵּין אָתָּה אוֹמֵר שְׁלֵקוּ
הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים
מִכּוֹת? בְּמִצְרַיִם מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים
אֶל פְּרַעֲהוֹ: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל הַיָּם מָה הוּא
אוֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי
בְּמִצְרַיִם, וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת יי, וַיֹּאמִינוּ בַּיי וּבַמֶּשֶׁה
עֲבָדוֹ. בַּמָּה לָקוּ בְּאֲצַבַּע? עֶשֶׂר מִכּוֹת. אָמור מַעֲתָה:
בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּין שְׁכַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל אַרְבַּע
מִכּוֹת? שְׁנַאֲמֵר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה,
מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים. עֲבָרָה - אַחַת, וְזַעַם - שְׁתֵּי, וְצָרָה -
שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים - אַרְבַּע. אָמור
מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ
מֵאֲתַיִם מִכּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנֵּין שְׁכַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת?
שְׁנַאֲמֵר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה,
מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ - אַחַת, עֲבָרָה - שְׁתֵּי,
וְזַעַם - שְׁלֹשׁ, וְצָרָה - אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים -
חֲמֵשׁ. אָמור מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת וְעַל
הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם מִכּוֹת.

כמה מעלות טובות למקום עלינו:

דִּינּוּ:

אֵלּוּ הוּצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים

דִּינּוּ:

אֵלּוּ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם

דִּינּוּ:

אֵלּוּ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם

דִּינּוּ:

אֵלּוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

דִּינּוּ:

אֵלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

דִּינּוּ:

אֵלּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרְבָּה

דִּינּוּ:

אֵלּוּ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרְבָּה וְלֹא שִׁקַּע צְרִינּוּ בְּתוֹכּוֹ

דִּינּוּ:

אֵלּוּ שִׁקַּע צְרִינּוּ בְּתוֹכּוֹ וְלֹא סִפֵּק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה

דִּינּוּ:

אֵלּוּ סִפֵּק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הָאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן

דִּינּוּ:

אֵלּוּ הָאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת

דִּינּוּ:

אֵלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת וְלֹא קָרַבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי

דִּינּוּ:

אֵלּוּ קָרַבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

דִּינּוּ:

אֵלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

דִּינּוּ:

אֵלּוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנוֹ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל, וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

שיגור החללית בראשית ב-11.4.19

עַל אַחַת, בַּמָּה וּכְמָה, טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכַפֶּלֶת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ: שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְעָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְהָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהַעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה, וְשָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ, וְסִפֵּק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְקָרְבָנוּ לַפָּנִי הַר סִינַי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

בזמנים הטובים, בליל הסדר היו אוכלים מצה ומרור וגם בשר של קרבן הפסח. הנה הסיבה לשלושת המאכלים המיוחדים:

רָבֵן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן: פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרוֹר.

מניחים את היד על המצה ואומרים:

מִצָּה זוֹ שְׂאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׁלֹא
הִסְפִּיק בְּצֶקֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּגְאָלָם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגְת מִצּוֹת, כִּי
לֹא חָמַץ, כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם
צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מניחים את היד על המרור ואומרים:

מְרוֹר זֶה שְׂאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם
שֶׁמְרָרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,
שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרָרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בְּחָמֹר
וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבָדָה בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל עֲבָדְתָם אֲשֶׁר
עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֹךְ.

ולסיום, על כל זה עלינו להודות לאלוקים ולברך
אותו:

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ הוּא
יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר, בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת
אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבָּד גָּאֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶלֶּא אִף אוֹתָנוּ.
גָּאֵל עַמָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא
אֹתָנוּ, לְתַת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חִיְבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר,
לְרוֹמֵם, לְהַדַּר, לְבָרוּךְ, לְעֵלָה וּלְקַלֵּס לְמִי שְׁעָשָׂה
לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֹהִים: הוֹצִיאָנוּ
מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב,
וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֲלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו
(יֵשׁ שְׂאִין אוֹמְרִים שִׁירָה חֲדָשָׁה): הַלְלוּיָהּ.

ממשיכים לקרוא מזמורים של שבח ותודה
לאלוקים:

הַלְלוּ יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. יְיָ שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזַרְח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבוֹאוֹ
מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ. רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לְשַׁבַּח. הַמְּשִׁפִּילִי
לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים
אֶבְיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי
עֶקְרַת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּ יְיָ.

ולסיום, על כל זה עלינו להודות לאלוקים ולברך
אותו:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲז. הִיְתָה יְהוּדָה
לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הֵיִם רָאָה וַיִּנְס הִירְדָן יִסֹּב
לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מֵה לָּךְ
הֵיִם כִּי תָנוּס הִירְדָן תִּסֹּב לְאַחֹר. הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מִלְּפָנֵי אָדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. הַהֶפְכִי הַצּוֹר אָגַם מֵיָם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מֵיָם.

סלפי ניצחון של בראשית רגעים לפני שהגיעה לירח.

רחצה

רוחצים את הידיים, בדיוק כמו בפרק "ורחץ".
הפעם, אחרי הנטילה מברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצָוָנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

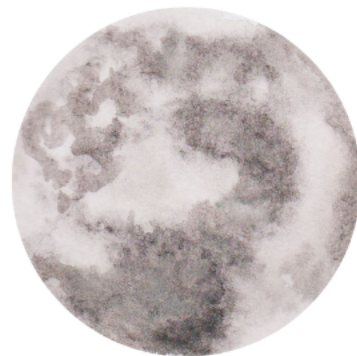
מוציא

אוחזים את המצות, ומברכים "המוציא":
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן
הָאָרֶץ.

מגביהים את כוס היין
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל
אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעָנוּ לַלַּיְלָה הַזֶּה לְאֶכֶל בֹּו
מִצָּה וּמְרוֹר. כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעָנוּ
לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרַיִם הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם,
שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ וְשֹׂשׂוֹיִם בְּעַבֹּדְתְּךָ. וְנֹאכֵל שָׂם
מִן הַזֵּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר
מִזְבֵּחֲךָ לְרָצוֹן, וְנוֹדֶה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל
פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שותים בהסבה לשמאל.

מצה

ממשיכים לאחוז את המצות ומברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה.
אוכלים מנת מצה אחת בהסבה לשמאל.

מרור

טובלים קלות את המרור בחרוסת, ומברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר.
אוכלים מנת מרור אחת.

כורך

כעת יוצרים כריך של מצה עם מרור. הרכיבים:
מנת מצה + מנת מרור + טיפ-טיפה חרוסת.
ואומרים:
זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. כִּן עָשָׂה הַלֵּל בְּזִמְנוֹ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
הָיָה קָיָם: הָיָה כּוֹרֵךְ פֶּסַח מַצָּה וּמָרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד,
לְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר: עַל מִצּוֹת וּמְרִירִים יֵאָכְלֶהוּ.
אוכלים את הכריך בהסבה לשמאל.

שלחן ערוך

הגיע הזמן לאכול את ארוחת החג. מגישים
לשולחן את התבשילים המסורתיים ואוכלים יחד.
אפשר לנצל את הזמן להעלאת רעיונות ותובנות
ברוח החג, לשיר ולומר דברי תורה

צפון

כדי לסיים עם טעם המצה על הלשון, בעת אוכלים את האפיקומן. מביאים לשולחן את המצה שה־צֶפֶּנו בשקית בתחילת הערב, וכל משתתף אוכל מנת מצה אחת. אם אין מספיק בשקית, מוסיפים ממלאי המצות. לאכול בהסבה לשמאל.

הכרזה על משימת בראשית2 אצל הנשיא ראובן ריבלין

ברך

מוזגים כוס יין מיוחדת עבור אליהו הנביא, שעל פי המסורת מבקר בכל בית יהודי בליל הסדר והוא זה שעתיד לבשר את הבשורה על התגשמות ההבטחה של אלוקים והתממשות הציפייה היהודית בת אלפי השנים לגאולה ותחיית המתים. מברכים את ברכת המזון. אם משתתפים בסדר לפחות שלושה גברים מגיל שלוש עשרה ומעלה, מזמנים את הסועדים לברך. מנחה הסדר מרים את הכוס ואומר:

מנחה:

רְבוּת יְנֻבְרָךְ:

כולם עונים:

יְהִי שֵׁם אֱ-דֹנָי מְבָרַךְ מְ-עַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מנחה:

בְּרָכוֹת מְרַנְּנוּ וְרַבְּנוּ וְרַבּוֹתַי. נְבֻרָךְ
שֶׁאֵכָל נֹמֵשׁ-לוֹ:

כולם עונים:

בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֵכָל נֹמֵשׁ-לוֹ וְבוֹטְחוֹ יִנּוּ:

כולם מברכים יחד את ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הוּא אֵל זָן וּמִפְרִנֶּס לְכָל, וְשִׁלַּחְנוּ עָרוּךְ לְכָל, וְהִתְקִין מַחְיָה וּמִזֶּן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֲסָדָיו כְּאָמֹר: פּוֹתַח אֵת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ; הַזֶּן אֵת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּן, עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן שֶׁאַתָּה זָן וּמִפְרִנֶּס אוֹתָנוּ.

עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ, כְּאָמֹר: "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבִרְכַתְּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ." בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּן.

רַחֵם

יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וְעַל מְעוֹנֶךָ וְעַל דְּבִירְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אָבִינוּ! רַעֲנוּ, זוֹנְנוּ, פְּרַנְסֵנוּ, כִּלְכַלְנוּ, הַרְוִיחְנוּ, הַרְוֵנוּ מִהַרָּה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מַתָּנוֹת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלּוֹאֲתָם, אֲלֵא לַיְדֵי הַמְּלָאָה וְהַרְחֻבָּה הָעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ תִּחְזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּשַׁבַּת מוֹסִיפִין: רָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנּוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְאֵל תְּהִי צָרָה וַיִּגּוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמִהְרָה בְיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַנְּחָמוֹת. וְהִגַּם שְׂאֲכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ, חָרַבְנוּ בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנֹצַח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיְבֹא, יִגִיעַ, יִרְאֶה וַיִּרְצֶה, יִשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר, זָכְרוּנָנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן כָּל-עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וְלִרְחֻמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים; חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְתַבֵּנָה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמִהְרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם (בִּלְחַשׁ אָמֵן).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לְעַד הָאֵל אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ הוּא מְטִיב לָנוּ הוּא יִיטִיב לָנוּ הוּא גְּמָלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְּלָה וְכָל טוֹב

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דְּוָרִים
הַרְחַמְנוּ הוּא קָרוֹן לְעַמּוֹ יְרִים
הַרְחַמְנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים
הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבַזוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצָעַר
הַרְחַמְנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
הַרְחַמְנוּ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דַּרְכֵינוּ
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ
הַרְחַמְנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאֶרְצֵנוּ
הַרְחַמְנוּ הוּא יִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה
הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֲבָה
הַרְחַמְנוּ הוּא יִבְרַךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַכַּל כָּל
כּוֹ יִבְרַךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכוּן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן
הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרֹשׂ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ

בשבת: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוּ שַׁבַּת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפָלוּ טוֹב
הַרְחַמֵּן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם
דַּלְמִשִּׁיחוּ, לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ: "אָמֵן".

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ, בִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. בְּפִירִים רָשוּ
וְרָעְבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיְיָ בִּי טוֹב,
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. פּוֹתַח אֶת יְדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.
בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְיָ, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ.:

נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְצָב, וְזָרְעוֹ
מִבְּקֵשׁ לַחֵם. יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִתּוֹ, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

מרימים את הכוס לגובה ומברכים:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם מְצוֹת בּוֹס שְׁלִישֵׁי שְׁהוּא בְּנִגְד
בְּשׁוֹרַת הַיְשׁוּעָה, שְׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
וְגֵאלְתֵּי אֶתְכֶם בְּזָרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדוֹלִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
שׁוֹתִים מִן הַיַּיִן בַּהֲסָבָה לְשִׂמְחָה.

שיגור החללית ב-11.4.19.

קוראים בהתרגשות ובשמחה, בשירה משותפת,
פרקי הלל ומזמורים של שבח ותודה לאלוקים:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד, עַל חַסְדֶּךָ, עַל
אֲמֹתֶךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵימָה נָא אֱלֹהֵיהֶם, וְאֵלֵהֵינוּ
בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבֵיהֶם כָּסַף וְזָהַב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ, אִף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן. יְדֵיהֶם וְלֹא
יַמְיִשׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתָם
יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בָּטַח בְּיְיָ, עֲזָרָם
וּמִגָּנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בָּטְחוּ בְּיְיָ, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא. יִרְאֵי
יְיָ בָטְחוּ בְּיְיָ, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.

זהו אחד מרגעי השיא של הלילה. עם נרות
דולקים ביד, פותחים את דלת הבית לכבוד
אליהו הנביא. זה הזמן לשפוך את הלב לפני
אלוקים ולהביע תפילה ומשאלה אישית.
כשהדלת פתוחה, קוראים את הפסוקים:

מוזגים יין לכוס.

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אֶכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ
הַשָּׁמוּ. שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמָךָ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשִּׁיגֵם. תִּרְדֹּף
בְּאָף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יְיָ.

יְיָ זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֹהֶל מוֹעֵד. יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֹּף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נְתַן לַבְּנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יִרְדֵי דוֹמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

אֶהְבֶּתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֶבְלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שָׁאוֹל מְצָאוּנֵי, צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא, אָנָּה יְיָ מִלְּטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק, וְאַלֵּהִינוּ מֵרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ, דַּלּוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי יְיָ גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דִּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אָנֹכִי עֲנִיתִי מְאֹד. אָנֹכִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי, כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא. נְדָרֵי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו. אָנָּה יְיָ כִּי אָנֹכִי עַבְדְּךָ, אָנֹכִי עַבְדְּךָ בּוֹ אֶמְתָּךְ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא. נְדָרֵי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ. בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ, בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ, וְאַמַּת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

המנחה:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי יְיָ יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כולם עונים:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי יְיָ יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
המנחה:

יֵאמְרוּ נְאֻמֵי שְׂרָאֵל לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כולם עונים:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי יְיָ יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
המנחה:

יֵאמְרוּ נְאֻמֵי יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כולם עונים:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי יְיָ יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
המנחה:

יֵאמְרוּ נְאֻמֵי יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כולם עונים:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי יְיָ יִתְּבוּכֵי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מן המצר קראתי יְהוָה, עָנַנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה. יְיָ לִי לֹא אִירָא,
מֵהַיַּעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְיָ לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרֹאֶה בְּשִׁנְאֵי. טוֹב
לְחַסוֹת בֵּינִי מִבְּטַח בְּאָדָם. טוֹב לְחַסוֹת בֵּינִי מִבְּטַח
בְּנִדְיָבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם. סְבוּנִי גַם
סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם. סְבוּנִי כְּדַבְרִים, דַּעְכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם. דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיִּי עֲזָרְנִי.
עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
צְדִיקִים, יָמִין יְיָ עֲשֵׂה חַיִל. יָמִין יְיָ רֹמְמָה, יָמִין יְיָ עֲשֵׂה
חַיִל. לֹא אָמוּת כִּי אַחֲיָה, וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה,
וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, אָבֹא בָם, אֹדְדָה
יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ. אֹדְדָה כִּי עֲנִיתַנִּי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אֹדְדָה כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אָבֹן
מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אָבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה
לְרֹאשׁ פְּנֵה. מֵאֲתַת יְיָ הִיְתָה זֹאת הַיָּא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֲתַת
יְיָ הִיְתָה זֹאת הַיָּא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ
נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

תמונת סלפי מבראשית

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יי. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם
יי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יי. אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵי
עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵי
עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדָה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָה. אֵלֵי
אַתָּה וְאוֹדָה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָה. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:
כִּי לְעוֹלָם חָסָד הוּא:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי כִּי טוֹב
הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יָם
הוֹדוּ לַאֲדֹנָי יְהוָה אֲדֹנָי יָם
לְעֲשֵׂה הַנֶּפֶץ אֹת גְּדִלוֹת לְבַדּוֹ
לְעֲשֵׂה הַיָּם שְׂמֵי יָם בְּתֵבּוֹנָה
לְרוּקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
לְעֲשֵׂה אֹרֵי יָם גְּדֹלֵי יָם
אֶת הַשָּׁמַיִם לְמַשְׁלֵךְ לַתֵּבָה יוֹם
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכְבֵי יָם לְמַשְׁלֵךְ לַתֵּבָה לְיָמֵי הַיָּם
לְמַכֶּה מִצְרַיִם בְּבֹרֵי יְהוָה
וְיֹצֵא אֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
בְּיַד תְּהַדְדֵם הַיָּם וְרוּעַנֵי טוֹף הַיָּם
לְגַזְרֵי יָם סוּף לְגַזְרֵי יָם
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם

כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:
כִּי לֹא עֲוֹלָתָם חָסְדוֹ:

וְגַעַר פֶּרַע עָהָר יִחַי יְלֹדָיו בְּיַם סוּף
לְמוֹלַד יָד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר
לְמִיכַהֲמָלְכֵי יַם גְּדֵל יָם
וְיִתְּרֵהֶם לְכַיִּים אֲדִיר יָם
לְסִיחֹן מִלֶּךְ הָאֶמְרִי
וְלַעֲוֹג מִלֶּךְ הַבְּשִׁי
וְנִתְּנוּ אֶרְצָם לְנִחָלָה
נִחָלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדוֹ
שֶׁבַשׁ פִּלְגֹּז כֶּרֶם
וְיִפְרֹקוּ מִצָּר יָמוֹ
נִתְּנוּ לְחָם לְכַלְבֵּי שָׂר
הוֹדוּ לְאֵלֵהֶם מְיָם

נְשַׁמַּת כָּל חַי תְּבַרַךְ אֶת שְׁמֶךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר
תִּפְאָר וּתְרוּמַם זְכוּרָה, מְלַכְנוּ, תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אֲתָה אֵל, וּמַבְלִעַדִּיהָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וּמְפָרֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אֲתָה. אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת,
אָדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמְעוֹרֵר
יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֱלֵמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
אֵלֵינוּ מָלֵא שִׁירָה בַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גְּלוּי,
וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ
וּכְיָרֵחַ, וַיְדִינוּ פְרוֹשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קִלוֹת
בְּאַיִלוֹת -

אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֲלָף, אֲלָפֵי אֲלָפִים
וְרַבֵי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.

מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
בְּרָעַב זָנַתָּנוּ וּבְשֹׁבַע כָּלְכַלְתָּנוּ, מַחְרַב הַצִּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר
מִלְטָתָנוּ, וּמַחְלָיִם רָעִים וְנַאֲמָנִים דָּלִיתָנוּ.
עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, ה'
אֱלֹהֵינוּ, לְנֹצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַתְּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שִׁנְפַּחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ
וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
אֶת שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לָשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע,
וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת
יִירְאוּךָ, וְכָל קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
כַּדְּבַר שְׁכַתּוֹב, כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה, ה' מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עַנְי
מִחֲזָק מִמָּנוּ וְעַנְי וְאֲבִיוֹן מִגְּזָלוּ.

מי ידמה לך ומי ישׁוה לך ומי יַעַרְךָ לך האל הגדול,
הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהלֶלְךָ
ונשבַּחֶךָ ונפאָרְךָ ונבָרְךָ את שם קדְשֶׁךָ, כְּאִמּוֹר: לְדוֹד,
בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל קִרְבֵי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ.

האל בתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ,
הגדול בכבוד שְׁמֶךָ,
הגבור לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ,
הַמְּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא.
שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ.
וְכַתּוּב: רָנְנוּ צְדִיקִים בַּי', לַיְשָׁרִים נְאוּה תְהִלָּה.
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל,
וּבְדַבְּרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבְקִרְבֵי קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ, מִלְּפָנָיו, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שְׁפָן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים
לְפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל
לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרֵךְ, לְעֵלֶה וּלְקַלֵּס עַל
כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנָיו, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזַמְרָה, עַד וּמִמְשָׁלָה,
נְצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת,
בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת, אֵל
הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה, מֶלֶךְ
אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

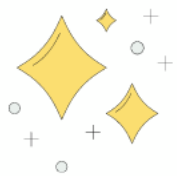
מְרִימִים אֶת כּוֹס הַיַּיִן לְגוֹבֵה וּמְבַרְכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן.

שׁוֹתִים מִכּוֹס הַיַּיִן בַּהֲסָבָה לְשִׁמְאֵל וּכְשִׁמְסִימִים
מְבַרְכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן,
עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִיתָ
וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבַּע מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא
ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר
הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ
וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקְדוּשָׁה
וּבְטַהֲרָה [בשבת: וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה]
וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לְכָל,
וְנוֹדֶה לָּךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.

נרצה

אחרי שקיימנו את הסדר כהלכתו, אנו מביעים את התקווה
והביטחון בכך שמעשינו רצויים לפני אלוקים, ונועלים את
הסדר בתקווה היהודית העתיקה – כולם קוראים ביחד בקול:

לשנה הבאה בירושלים!

אם נותרו לכם זמן וכוח, אל תמהרו להיפרד משולחן החג הנפלא.
זה הזמן לשבת בצוותא ולשיר את שירי החג והפזמונים.
חיברנו עבורכם שירון עם השירים הקלסיים האהובים,

חג שמח!

אחד מי יודע?

אָחד מי יוֹדע? אָחד אָני יוֹדע. אָחד אֱלֹהִינוּ
שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

שְׁנַיִם מי יוֹדע? שְׁנַיִם אָני יוֹדע. שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית.
אָחד אֱלֹהִינוּ שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מי יוֹדע? שְׁלֹשָׁה אָני יוֹדע. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד אֱלֹהִינוּ שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

אַרְבַּע מי יוֹדע? אַרְבַּע אָני יוֹדע. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם
לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד אֱלֹהִינוּ שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

חֲמִשָּׁה מי יוֹדע? חֲמִשָּׁה אָני יוֹדע. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע
אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד אֱלֹהִינוּ
שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

שֵׁשׁ מי יוֹדע? שֵׁשׁ אָני יוֹדע. שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי
תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד אֱלֹהִינוּ
שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

שִׁבְעָה מי יוֹדע? שִׁבְעָה אָני יוֹדע. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּת.
שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת. שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד אֱלֹהִינוּ שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁמוֹנָה מי יוֹדע? שְׁמוֹנָה אָני יוֹדע. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שִׁבְעָה מי
יוֹדע. שִׁבְעָה אָני יוֹדע. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּת.
שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת. שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד אֱלֹהִינוּ שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

תִּשְׁעָה מי יוֹדע? תִּשְׁעָה אָני יוֹדע. תִּשְׁעָה יְרֵחֵי לַיְדָה. שְׁמוֹנָה מי
יוֹדע. שְׁמוֹנָה אָני יוֹדע. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שִׁבְעָה מי יוֹדע. שִׁבְעָה
אָני יוֹדע. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּת. שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי
תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחד
אֱלֹהִינוּ שֶׁבַּשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

אחד מי יודע?

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ? עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵי הַדְּבָרִיא. תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה יֵרַחֵי לַיְדָה.
שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּהַ שְׁבַעָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה יְמֵי
שַׁבְּתָא. שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד
אֲלֵהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

אֶחָד עֶשְׂרֵי מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד עֶשְׂרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ. אֶחָד עֶשְׂרֵי כּוֹכְבֵיא. עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵי
הַדְּבָרִיא. תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה יֵרַחֵי לַיְדָה. שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ.
שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּהַ שְׁבַעָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה יְמֵי שַׁבְּתָא. שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה
חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֲלֵהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַטֵיא. אֶחָד עֶשְׂרֵי כּוֹכְבֵיא. עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ.
עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵי הַדְּבָרִיא. תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה יֵרַחֵי לַיְדָה. שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ.
שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּהַ שְׁבַעָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה יְמֵי שַׁבְּתָא. שְׁשֵׁה סְדְרֵי
מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֲלֵהִינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאֶרֶץ.

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי מִי יוֹדֵעַ? שְׁלוֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלוֹשָׁה עֶשְׂרֵי מְדֵיא. שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַטֵיא. אֶחָד עֶשְׂרֵי
כּוֹכְבֵיא. עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵי הַדְּבָרִיא. תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תְּשַׁעָה
יֵרַחֵי לַיְדָה. שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּהַ שְׁבַעָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁבַעָה אֲנִי יוֹדֵעַ.
שְׁבַעָה יְמֵי שַׁבְּתָא. שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לְחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֲלֵהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

חד גדיא

דאכלה לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא. ואתא
שוחט ושחט לתורא דשתה למי. דכבה לפרא. דשרף לחוטר. ד
הכה לכלבא. דנשר לשונא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי
י. חד גדיא. חד גדיא. ואתא מלאך המות ושחט לשוחט. דשחט
לתורא. דשתה למי. דכבה לפרא. דשרף לחוטר. דהכה לכלבא. ד
נשר לשונא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד ג
דיא. ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות. דשחט לשוחט. ד
שחט לתורא. דשתה למי. דכבה לפרא. דשרף לחוטר. דהכה לכ
לבא. דנשר לשונא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדי
א. חד גדיא.

חד גדיא. חד גדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד
גדיא. ואתא שונ ראן אכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי.
חד גדיא. חד גדיא. ואתא כלבא ונשר לשונא. דאכלה לג
דיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא. ואתא חוטר
אוהכה לכלבא. דנשר לשונא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא
בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא. ואתא פורא ושרף לחוטר. ד
הכה לכלבא. דנשר לשונא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא ב
תרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא. ואתא מיא וכבה לפרא. דשרף
לחוטר. דהכה לכלבא. דנשר לשונא. דאכלה לגדיא. דז
בין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא. ואתא תורא ושחט
למיא. דכבה לפרא. דשרף לחוטר. דהכה לכלבא. דנשר ל
שונא.

אדיר הוא יבנה ביתו

אֲדִיר הוּא, לְ מוֹד הוּא, מִ לֶךְ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
נֹרָא הוּא, סִגְיָב הוּא, עִזּוֹז הוּא יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
פְּוֹד הוּא, צְדִיק הוּא, יְקַדֹּשׁ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
רְחוּם הוּא, שִׂידֵי הוּא, יִתְקִיף הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.

אֲדִיר הוּא, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
בְּחוֹר הוּא, גְּדוֹל הוּא, יְדָגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
הַדוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זִכַּי הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב.
אֲלִבְנֵה, אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.
חֶסֶד הוּא, טְהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב רֹב.
בְּמִהְרֵה, בְּמִהְרֵה, יִמְיָמוּ יְנוּבֵי קֶרֶב רֹב. אֲלִבְנֵה,
אֲלִבְנֵה, יִבְנֶה הַיֵּב יִתְרַבֵּי קֶרֶב רֹב.

מה נשתנה הלילה הזה?

באיזה חלק? כוס שנייה

אנו מתחילים את המסע לגאולה, עם הילדים ועם שאילת שאלות. חלק משינוי והגשמת מטרה כרוך בצעד ראשון של שאילת שאלות על הידוע והלא ידוע. מה נשתנה הלילה הזה הירח מכל הלילות? מדוע הירח לא זורח בכל יום באותה השעה? מדוע יש ליקוי ירח? מדוע המרחק של הירח מכדור הארץ משתנה במהלך החודש? הסופר מרסל פרוסט אמר "מסע של תגליות אינו מתחיל בהתבוננות בנופים חדשים אלא התבוננות בעיניים חדשות" שאילת שאלות היא דרך למסע של תגליות.

כחלק ממשימת בראשית 1 נשאלו שאלות רבות על תכנון החללית, על מקום הנחיתה ועוד, אולם השאלה המשמעותית ביותר היתה: "מי רוצה לבוא איתי לירח?" השאלה שדרכה התחברו המייסדים ברשתות החברתיות והקימו את העמותה...

מצה על שום מה?

באיזה חלק? מצה על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ

אל תחמיצו את השעה! באפיית מצה יש להקפיד על ח"י רגעים - 18 דקות - מהזמן בו שופ"כים את המים לקמח ועד שמכניסים את הבצק לתנור. יש "חלון הזדמנויות" מדויק לנחיתת המצה בתנור שאסור להחמיץ.

גם בעת המשימה של החללית בראשית היה "חלון הזדמנויות" קצר לביצוע תמרון לכידת הירח - אשר במהלכו היו צריכים להאט את בראשית ולכוונה כך שתילכד בשדה הכבידה של הירח מבלי לצבור מהירות שעשויה לפלוט אותה ממנו. התמרון הושלם בהצלחה ב-כ"ח אדר ב' (4.4.2019) והפך את ישראל למדינה ה-7 בירח.

יחץ

באיזה חלק? שבירת המצה האמצעית והחבאת האפיקומן

בתחילת מסענו אנו נתקלים בקשיים ושרים רבים, וסופו של המסע - מציאת האפיקומן נראה רחוק מתמיד, הילדים הרואים בכך משחק לומדים להתעלות מעל הקשיים בדרך ולבסוף מוצאים ומגישים את האפיקומן ומשלימים את המסע.

במסעה של בראשית נתקלנו בקשיים רבים אולם התמדנו לאורך כל הדרך, הן בבניית החללית והן בהשראה לתלמידים על למידה מכשולונת. **רוצים לתת רמזים לילדים בשעת החיפוש?** ראו את משחק הטרווייה שלנו, האפיקומן MOON, בעמוד הבא!

דיינז

באיזה חלק? אילו קרע לנו את הים...

חסידיים אומרים שהיה יותר קל להוציא את בני ישראל ממצרים מאשר להוציא את מצרים מבני ישראל. כדי לחצות את הים היה דרוש אומץ רב ולפי המסורת הים לא נבקע עד שבני ישראל האמיצים שזה עתה יצאו מעבדות ופחד היו שקועים בצווארם במים.

אומרים בשם קולומבוס "אינך יכול לחצות את האוקיינוס אם אין לך את האומץ לאבד את מראה היבשה". גם להגיע לירח דרוש אומץ. אנו מאבדים את מראה היבשה, הים והבית שלנו - כדור הארץ, ומפליגים לירח. וכמובן שביחד עם האומץ דרוש תכנון מוקפד, למידה ומצוינות.

טריווית אפיקו MOON

שאלות טריוויה על בראשית והירח לליל הסדר, שאלו את הילדים את השאלות, על כל תשובה נכונה תנו להם רמז שיכווין אותם למציאת האפיקו MOON, בהצלחה!

02

"שֶׁבְּכֹל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ"
מי צייר בשואה את הציור "נוף הירח"?

תשובה נכונה א

- א פטר גינז
- ב הניו ז'יטומירסקי
- ג יוסי פלד
- ד אורי אורלב

01

והגדת לבנה - יכול מראש חדש?
נחיתת החללית בראשית תוכננה ל:

תשובה נכונה א

- א תחילת חודש ניסן
- ב תחילת חודש שבט
- ג תחילת חודש אייר
- ד תחילת חודש אדר

04

לפני ברכת המזון מופיע "שיר המעלות"
בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים"
מה היה כתוב על השלט של בראשית?

תשובה נכונה ב

- א העזו לחלום
- ב מדינה קטנה חלומות גדולים
- ג לפעמים חלומות מתגשמים
- ד מי שחלם לו ונשאר לו החלום

03

כמה פעמים מוזכר הירח בהגדה של פסח?

תשובה נכונה ב - פעמיים: "ועינינו מאירות כשמש וכירח" "את הירח וכוכבים לממשלות בלילה"

- א פעם אחת
- ב פעמיים
- ג שלוש פעמים
- ד ארבע פעמים

חוזרים לירח עם בראשית 2!

בראשית 2 היא משימה חדשנית שמטרתה לדחוף את גבולות חקר החלל העמוק ולבנות תוכנית חינוכית ראשונה מסוגה בנושא חלל שתעניק השראה למחנכים ותלמידים ברחבי העולם. בראשית 2 מוכנה להתחיל את משימתה מהמקום שבו הסתיים המסע של בראשית! האתגר חסר תקדים: משימה אחת, שתי נחיתות! חללית האם (אורביטר) תאפשר לילדים וסטודנטים מכל העולם ללמוד את הבסיס להנדסת חלל, ולהשתתף בניסויים מדעיים בחלל העמוק. בראשית 2 תרכב משלושה מטענים מדעיים שונים: 2 נחתות שינחתו כל אחד בצידו האחר של הירח וחללית אם. חללית האם תשמש לפלטפורמה אינטראקטיבית חינוכית בינלאומית, הראשונה אי פעם.

דגם בראשית 2

עקבו אחרינו

